

Вирок
від 13.01.2025 по справі 209/9885/24
ДНІПРОВСЬКИЙ РАЙОННИЙ СУД М.ДНІПРОДЗЕРЖИНСЬКА

Справа № 209/9885/24

Провадження № 1-кп/209/163/25

В И Р О К

Іменем України

13 січня 2025 року Дніпровський районний суд м.
Дніпродзержинська Дніпропетровської області у складі:

головуючого судді ОСОБА_1 ,

за участю:

секретаря судового засідання ОСОБА_2 ,

прокурора ОСОБА_3 ,

обвинуваченого ОСОБА_4 ,

захисника ОСОБА_5 ,

розглянувши у підготовчому судовому засіданні в залі суду у
місті Кам'янське Дніпропетровської області кримінальне
провадження № 12024041790000952, внесені до Єдиного
реєстру досудових розслідувань 01.11.2024 року, щодо

ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , уродженця м. Дніпродзержинська
Дніпропетровської області, громадянина України, має вищу
освіту, неодруженого, не має на утриманні малолітніх дітей, не
працюючого, зареєстрованого та проживаючого за адресою:
АДРЕСА_1 , раніше не судимого,

обвинуваченого у вчиненні кримінального правопорушення,
передбаченого ч. 4 ст. 185 КК України,

ВСТАНОВИВ:

28.10.2024 року приблизно о 01.00 годині (більш точний час в
ході досудового розслідування не встановлено), ОСОБА_4 ,
перебуваючи біля під'їзду будинку АДРЕСА_1 , побачив раніше
невідомого йому ОСОБА_6 , у якого при собі був рюкзак з
речами. В цей час ОСОБА_4 помітив, що потерпілий
залишивши рюкзак відійшов від під'їзду, та у нього раптово
виник злочинний умисел, спрямований на таємне викрадення
вказаного рюкзака з речами.

ОСОБА_4 усвідомлюючи, що він діє в умовах воєнного стану,
введеного Указом Президента України № 64/2022 від
24.02.2022, затвердженого Законом України від 24.02.2022 №
2102-IX, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на

таємне викрадення чужого майна, перебуваючи у вказаний час в означеному місці, переконавшись, що потерпілий ОСОБА_6 відволікся, скориставшись тим, що за його діями ніхто не спостерігає, діючи умисно, таємно, керуючись корисливим мотивом та корисливою метою усвідомлюючи те, що своїми діями він здійснює таємне безоплатне вилучення чужого майна поза волю власника, викрав зі східців під'їзду будинку АДРЕСА_1, належний потерпілому ОСОБА_6 рюкзак, що не має для потерпілого майнової цінності в якому знаходились мобільний телефон марки «iPhone 15 Pro» на 128 GB, вартість якого становить 40914,90 грн., з сім- картою мобільного оператора «Київстар» НОМЕР_1, що не має для потерпілого майнової цінності, кейс з навушником AirPods Pro (2 Generation), вартість якого становить 6307 грн., Pod- система Lost Vape Ursa Pocket, вартість якої становить 1342 грн., павербанк, що не має для потерпілого майнової цінності та дві пляшки алкогольних напоїв, що не мають для потерпілого майнової цінності.

Заволодівши викраденим майном ОСОБА_4 залишив місце вчинення кримінального правопорушення та розпорядився ним на власний розсуд, чим спричинив потерпілому ОСОБА_6 майнової шкоди на загальну суму 48563,90 грн..

Таким чином, ОСОБА_4 вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 4 ст. 185 КК України, що виразилось у таємному викраденні чужого майна (крадіжка), вчиненому в умовах воєнного стану.

До суду надана угода про визнання винуватості, укладена 20 грудня 2024 року між прокурором Кам'янської окружної прокуратури Дніпропетровської області ОСОБА_7 з однієї сторони та обвинуваченим ОСОБА_4 з іншої сторони, в присутності захисника обвинуваченого адвоката ОСОБА_5, та за письмової згоди потерпілого ОСОБА_6 на укладення угоди, добровільно, за ініціативою сторони захисту, згідно якої ОСОБА_4 беззастережно та у повному обсязі визнав свою винуватість у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 185 КК України.

Сторони дійшли згоди щодо правової кваліфікації дій за ч. 4 ст. 185 КК України, обставиною, що пом'якшує його покарання, є щире каяття, та погоджуються на призначення покарання ОСОБА_4 за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 185 КК України, у виді позбавлення волі на строк 5 (п'ять) років. Дійшли висновку, що виправлення обвинуваченого можливе без відбування покарання, сторони узгодили звільнення ОСОБА_4 на підставі ст. 75 КК України з іспитовим строком, термін якого буде визначений судом з покладенням на нього обов'язків, передбачених ст. 76 КК України.

В угоді передбачені наслідки її укладення, затвердження та за невиконання згідно вимог ст. ст. 394, 424, 473, 474, 476 КПК України.

В підготовчому судовому засіданні обвинувачений ОСОБА_4 пояснив, що розуміє та обізнаний із наданими йому законом правами, наслідками укладення та затвердження угоди про визнання винуватості, визначені ст. ст. 473, 474, 476 КПК України, пред'явлене йому обвинувачення та вид покарання,

який до нього буде застосований в результаті затвердження угоди про визнання винуватості, визнав свою вину у вчиненні інкримінованого йому кримінального правопорушення у повному обсязі за вказаних в обвинувальному акті обставинах. У вчиненому щиро кається. Угоду уклав добровільно, будь-якого насильства, примусу та погроз до нього не застосовувалося, укладення ним угоди не є наслідком будь-яких обіцянок чи інших обставин, ніж ті, що зазначені в угоді. Просить затвердити укладену між ним та прокурором угоду про визнання винуватості та призначити йому узгоджену міру покарання.

Прокурор ОСОБА_3 зазначив, що надана суду угода відповідає вимогам закону, тому просить її затвердити та призначити обвинуваченому узгоджену міру покарання.

Захисник обвинуваченого - адвокат ОСОБА_5 не заперечувала проти затвердження угоди про визнання винуватості, пояснила, що їй зрозумілі наслідки затвердження угоди про визнання винуватості, визначені ст.ст. 473, 474, 476 КПК України та просила затвердити зазначену угоду.

Потерпілий ОСОБА_6 надав до суду письмову заяву - згоду на укладення угоди про визнання винуватості між прокурором та обвинуваченим; угоду про визнання винуватості між прокурором та обвинуваченим підтримує, не заперечував проти затвердження угоди про визнання винуватості. Подав до суду заяву про розгляд кримінального провадження щодо обвинуваченого за його відсутності.

Розглядаючи питання про затвердження угоди про визнання винуватості, суд виходить з наступного.

Так, згідно з п. 1 ч. 3 ст. 314 КПК України, при прийнятті рішення у підготовчому судовому засіданні суд має право, зокрема, затвердити угоду.

Відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 468 КПК України, у кримінальному провадженні може бути укладена угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Згідно з ст. 469 КПК України, угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним, обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів у випадку надання потерпілими письмової згоди прокурору на укладення угоди.

Суд пересвідчився, що обвинувачений ОСОБА_4 цілком розуміє права, визначені п. 1 ч. 4 ст. 474 КПК України, наслідки укладення та затвердження даної угоди, передбачені ч. 2 ст. 473 КПК України, характер обвинувачення, щодо якого він визнає себе винуватим, вид покарання, а також інші заходи, які будуть застосовані до нього у разі затвердження угоди судом.

Суд переконався, що укладення угоди обвинуваченим ОСОБА_4 є добровільним, тобто не є наслідком застосування до нього насильства, примусу, погроз або наслідком обіцянок чи дії будь-яких інших обставин, ніж ті, що передбачені в угоді.

Таким чином, виходячи з меж судового розгляду, які визначаються змістом угоди про визнання винуватості, суд дійшов висновку, що факт вчинення кримінального

правопорушення обвинуваченим ОСОБА_4 знайшов своє підтвердження в суді, а його дії при укладенні угоди вірно кваліфіковані за ч. 4 ст. 185 КК України як таємне викрадення чужого майна (крадіжка), вчинене в умовах воєнного стану.

Вирішуючи питання про призначення обвинуваченому узгодженого сторонами покарання, суд враховує суспільну небезпеку вчиненого обвинуваченим ОСОБА_4 кримінального правопорушення, особу обвинуваченого, наявність обставин, яка пом'якшує його покарання, а також відсутність обставин, які його обтяжують.

Встановлено, що обвинувачений вчинив кримінальне правопорушення, передбачене ч. 4 ст. 185 КК України, яке згідно з ст. 12 КК України, є тяжким злочином, враховуючи дані про його особу, який є особою молодого віку, раніше не судимий, не одружений, працює не офіційно, в реєстрі у лікаря-психіатра та лікаря-нарколога не перебуває, за місцем фактичного проживання скарг на ОСОБА_4 не надходило, потерпілий не має до обвинуваченого претензій матеріального характеру.

До обставин, які пом'якшують покарання ОСОБА_4, суд, на підставі ч. 1 ст. 66 КК України, відносить щире каяття. Обставин, які обтяжують його покарання, не встановлено.

За приписами ч. 1 ст. 75 КК України, якщо суд, крім випадків засудження за корупційне кримінальне правопорушення, кримінальне правопорушення, пов'язане з корупцією, кримінальне правопорушення, передбачене ст.ст. 403, 405, 408, 429 цього Кодексу, вчинене в умовах воєнного стану чи в бойовій обстановці, порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керували транспортними засобами у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебували під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, катування, передбачене ч. 3 ст. 127 цього Кодексу, при призначенні покарання у виді виправних робіт, службового обмеження для військовослужбовців, обмеження волі, а також позбавлення волі на строк не більше п'яти років, враховуючи тяжкість кримінального правопорушення, особу винного та інші обставини справи, дійде висновку про можливість виправлення засудженого без відбування покарання, він може прийняти рішення про звільнення від відбування покарання з випробуванням.

Тобто, обов'язковою умовою застосування цієї норми є сукупність обставин, які б із достатньою переконливістю свідчили про можливість виправлення особи без відбування покарання.

Враховуючи вищенаведене, оскільки покарання має на меті не тільки кару, а й виправлення засуджених, та обставина, що ОСОБА_4 у вчиненому розкаявся, має намір упорядкувати своє життя, є особою молодого віку, раніше не судимий, за місцем проживання скарг на ОСОБА_4 не надходило, потерпілий не має до обвинуваченого претензій матеріального характеру, суд вважає ці обставини такими, що пом'якшують покарання обвинуваченого, і в сукупності, з урахуванням відомостей про його особу, дійшов висновку про можливість виправлення засудженого без реального відбування покарання, у зв'язку з

чим вважає за можливе застосувати до обвинуваченого правила, передбачені ст. 75 КК України, та звільнити його від відбування основного покарання у виді п'яти років позбавлення волі з випробуванням, встановивши іспитовий строк в два роки, поклавши на нього обов'язки, передбачені ст. 76 КК України.

Саме таке покарання відповідатиме вимогам статей 50, 65 КК України та принципу пропорційності, оскільки є необхідним і достатнім для виправлення обвинуваченого та попередження вчинення нових кримінальних правопорушень, та буде відповідати принципам справедливості, співмірності та індивідуалізації покарання, не ставитиме особистий і надмірний тягар для обвинуваченого, що є складовим елементом принципу верховенства права відповідно до практики Європейського суду з прав людини (справа «Скополла проти Італії» від 17.09.2009 року, справа «Ізмайлов проти Росії» від 16.10.2008 року).

Таким чином, суд дійшов висновку, що умови угоди, укладеної 20 грудня 2024 року між прокурором Кам'янської окружної прокуратури Дніпропетровської області ОСОБА_7 та обвинуваченим ОСОБА_4 в присутності захисника обвинуваченого адвоката ОСОБА_5 за письмової згоди потерпілого ОСОБА_6, відповідають вимогам Кримінального процесуального кодексу України та Кримінального кодексу України, інтересам суспільства, кримінальне провадження свідчить про наявність фактичних підстав для визнання винуватості обвинуваченого ОСОБА_4 у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 185 КК України, а тому угода про визнання винуватості підлягає затвердженню.

Відповідно до положень ст. 174 КПК України, вирішити питання щодо скасування арешту майна.

Процесуальні витрати за проведення судово-товарознавчої експертизи № 5375/24 від 28.11.2024 року в сумі 360 гривень підлягають стягненню з обвинуваченого ОСОБА_4 на підставі ст. 124 КПК України.

Питання щодо речових доказів вирішити відповідно до ч. 9 ст. 100 КПК України.

Керуючись ст.ст. 314, 373, 374, 376, 468, 469, 472- 475 КПК України, суд, -

УХВАЛИВ:

Затвердити угоду про визнання винуватості у кримінальному провадженні № 12024041790000952, укладену 20 грудня 2024 року між прокурором Кам'янської окружної прокуратури Дніпропетровської області ОСОБА_7 та обвинуваченим ОСОБА_4, в присутності захисника обвинуваченого адвоката ОСОБА_5.

Визнати ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1, винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 185 КК України, та призначити узгоджене сторонами покарання у виді позбавлення волі строком на 5 (п'ять) років.

На підставі ст. 75 КК України звільнити ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , від відбування призначеного основного покарання, якщо він протягом двох років іспитового строку не вчинить нового кримінального правопорушення і виконає покладені на нього обов'язки.

Відповідно до ст. 76 КК України на ОСОБА_4 покласти наступні обов'язки, а саме:

- періодично з'являтися для реєстрації до уповноваженого органу з питань пробації;
- повідомляти уповноважений орган з питань пробації про зміну місця проживання, роботи або навчання;
- не виїжджати за межі України без погодження з уповноваженим органом з питань пробації.

Запобіжний захід відносно ОСОБА_4 не обирався.

Скасувати арешт, накладений ухвалою слідчого судді Дніпровського районного суду міста Дніпродзержинська Дніпропетровської області від 19.11.2024 року у справі № 209/8607/24 (провадження № 1-кс/209/1309/24), на мобільний телефон «iPhone» чорного кольору, IMEI: НОМЕР_2 , та кейс з навушником AirPods Pro білого кольору, шляхом зняття заборони відчуження та розпорядження вищевказаним майном.

На підставі ч. 9 ст. 100 КПК України вирішити долю речових доказів, а саме:

- мобільний телефон «iPhone» чорного кольору, IMEI: НОМЕР_2 , та кейс з навушником AirPods Pro білого кольору, які належать потерпілому ОСОБА_6 та передані йому під схорону розписку, - залишити у потерпілого ОСОБА_6 ;
- коробку від мобільного телефону марки «iPhone 15 Pro» на 128 GB з чеком, коробку від навушників AirPods Pro (2 Generation), навушник «лівий», та коробку з Pod-системи Lost Vape Ursa Pocket, які належать потерпілому ОСОБА_6 та передані йому під схорону розписку, - залишити у потерпілого ОСОБА_6 ..

Стягнути з ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_1 , на користь держави документально підтверджені витрати на проведення судово-товарознавчої експертизи № 5375/24 від 28.11.2024 року в сумі 360 (триста шістдесят) гривень.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

На вирок учасниками судового провадження можуть бути подані апеляційні скарги до Дніпровського апеляційного суду через Дніпровський районний суд м. Дніпродзержинська Дніпропетровської області протягом тридцяти днів з дня його проголошення, з урахуванням положень ч. 4 ст. 394 КПК України.

Копію вироку негайно після його проголошення вручити обвинуваченому та прокурору.

Суддя ОСОБА_1

Суд [Дніпровський районний суд м.Дніпродзержинська](#)

Дата ухвалення рішення	13.01.2025
Оприлюднено	14.01.2025
Номер документу	124348040
Судочинство	Кримінальне
Категорія	Злочини проти власності Крадіжка

Судовий реєстр по справі — [209/9885/24](#)

Вирок від 13.01.2025

Кримінальне

Дніпровський районний суд м.Дніпродзержинська

Юрченко Я. О.

[Ухвала від 25.12.2024](#)

Кримінальне

Дніпровський районний суд м.Дніпродзержинська

Юрченко Я. О.

Всі матеріали на цьому сайті розміщені на умовах ліцензії Creative Commons Із Зазначенням Авторства 4.0 Міжнародна, якщо інше не зазначено на відповідній сторінці

© 2016–2025 Опендатабот

ua Зроблено в Україні

